BIBLIOTECA UNIVERSITATII

ANUL IV — Nr. 1196 6 PAGINI 5 LEI DUMINICĂ 14 NOEMBRIE 1948

SPORTUL popular

Redacția și Administrația: Str. SĂRINDAR 12. — BUCUREȘTI
Telefoane: Secretariat 3.19.36, Tipografia 3.84.39, Redacția 4.07.48, Administrația 6.14.06

Abonamentele încep la 1 și 15 ale fiecărei luni.
Taxa poștală plătită în numerar 106.523.945 Cont CEC Nr. 7655

ABONAMENTE:
Abonament individual lunar . . 120 lei
Instituții ..... 5.000 „
Organizații, anual . . . . 2.000 „

CUM TREBUE SĂ LUCREZE GRUPĂRILE NOASTRE PENTRU REALIZAREA SPORTULUI DE MASSE

ÎN „CUPA UNITĂȚII TINERETULUI" au participat peste 400.000 de tineri, marea lor majoritate nefăcând parte din vreun club sportiv.

Această constatare poate părea surprinzătoare, dar realitatea este, că grupările noastre sportive nu cuprind decât o infimă parte a celor dornici și în stare să facă sport.

Cadrele sportive ale grupărilor noastre sunt constituite aproape exclusiv din sportivi, cari înfățișează o certă valoare tehnică și cari din această cauză sunt în stare să reprezinte aceste grupări în concursuri sau campionate. Acești sportivi descoperiți la diferite ocazii sunt luați de grupări și legitimați în scopul de a-și asigura dreptul de a-i avea în echipele grupării și ajungem în acest fel la forma majorității grupărilor noastre, cuprinzând numai concurenți de o valoare oarecare și cu șanse de a reprezenta onorabil culorile clubului; dar cu marea majoritate a elementelor mediocre nu se ocupă mai nimeni, fiindcă acestea nu pot da speranța conducerilor de club de a repurta succese sportive.

Acest fel de a vedea rolul clubului în mișcarea sportivă și de a se ocupa de sport constituie o mare greșeală, împotriva căreia trebue să lupte cu hotărâre conducătorii sportului și conducătorii conștienți de club pentru a putea transforma cluburile noastre în cluburi cuprinzând massele, indiferent de capacitatea acestora de a stabili sau nu, performanțe sportive de valoare.

Dar să vedem cum se petrec lucrurile în cluburile noastre sportive.

Un tânăr sportiv nu pârvine de obiceiu să se legitimeze la un club decât atunci când se impune prin performanțe bune, — sau cel puțin promițătoare, — în atenția conducerii grupării, care-i va legitima numai din dorința de a-l putea folosi în concursurile oficiale și pentru a căpăta astfel dreptul exclusiv de a se putea mândri cu performanțele lui.

Astfel se petrec lucrurile în realitate și acest fel greșit al grupărilor de a face munca sportivă, este o moștenire rămasă dela trecutele așezări sportive, reprezentând astăzi, o mentalitate învechită, concepția sportului văzut exclusiv sub aspectul performanței și a calității rezultatelor și neglijând cu totul transformările radicale intervenite în toată concepția noastră despre sport.

Căci a te ocupa de un tânăr numai atunci când poate stabili performanțe, sau când poate juca într'o echipă de campionat — este o concepție greșită, care totuși constitue o practică răspândită în multe din grupările noastre mari și mici.

In această situație, grupările noastre nu se ocupă decât de sportivii, cari pot fi folosiți în concursuri cu mai multe sau mai puține șanse de succes, în timp ce un număr mare de tineri, dornici să facă sport, dar fără aptitudini speciale, sunt neglijați. Un tânăr, care nu este în stare să sară peste 130 cm. în înălțime, sau să fugă sub 13 secunde pe 100 de metri, sau să joace football destul de bine pentru a juca într'una din echipele figurând în campionat, nu prea are șanse la noi în situația actuală — să capete un trening, o ghetă de football sau un tricou, nici măcar pe timpul antrenamentului.

Acest fel de a vedea sarcinile unei grupări duce la cadre reduse, la un număr infim de sportivi legitimați, cari numai ei capătă echipament, ei sunt antrenați și numai ei reprezintă clubul în concursuri. Se întâmplă deci, că în grupările de sport a unei fabrici de exemplu, să practice sport 20—30 de elemente selecționate, unii făcând football, alții volleyball, câțiva box și câțiva atletism, atunci când în acea fabrică mai există poate 100 de tineri dornici să facă sport, fără să fie în stare să stabilească performanțe și deci să reprezinte fabrica în concursuri.

Pare se fie o practică aproape unanim adoptată, ca educația fizică din cadrul grupărilor să se reducă exclusiv la competiții la cari iau parte cei legitimați în timp ce **s'ar putea face infinit mai mult pentru ridicarea fizică a tineretului prin organizarea unei educații fizice largi în cadrul grupărilor (gimnastică, jocuri distractive, excursii turistice, etc.) angrenând un număr infinit mai mare de elemente.**

Acest fel de a proceda ar fi mai folositor și mai eftin totodată și ar corespunde infinit mai mult pentru a face din grupările noastre adevărate grupări de masse, cari fac față sarcinei de a se ocupa de ridicarea fizică, recreerea, sănătatea, de timpul liber al oamenilor din organizații (sindicat, școală, facultate, etc.) ale căror organe sportive sunt.

Afirmând acest lucru, nu se cere nicidecum neglijarea sportului de performanță, nepregătirea unor sportivi de talent pentru competiții, pentru campionate. Dimpotrivă cu cât o grupare va avea cadre neconcurente, dar practicante de educație fizică, mai numeroase, cu atât va fi mai puternică și mai bine organizată pentru pregătirea sportivilor concurenți și va avea asigurate condițiile pentru creșterea unor performeuri de valoare,

în timp ce grupările reducându-și activitatea la câțiva sportivi de calitate — necesarmente puțini — vor pierde contactul cu massele pe cari pretind că le reprezintă în sport și vor pierde sprijinul acestora chiar și pentru munca lor în domeniul sportului de performanță.

Numărul mare de sportivi cari se prezintă la startul concursurilor populare, (CUT, crossuri, triatlon, etc.) număr mult mai mare decât al celor legitimați, dovedește,

că *există de acum o massă considerabilă de oameni dornici de activitate sportivă, care încă nu este cuprinsă în munca zilnică de educație fizică a grupărilor noastre, dar a cărei angrenare sistematică în sport, trebue să fie sarcina principală a grupărilor noastre!*

*

Acțiunile de massă, cum sunt crossurile populare sau CUT sunt bune să pună în mișcare massele, dar aceste acțiuni nu pot fi prea dese și nu pot oferi nicidecum condiții de educare fizică sistematică a maselor. Apoi nici nu este activitate sportivă serioasă aceea, care constă din 4—5 sau 6 concursuri anuale, fără pregătire, fără antrenament prealabil, făcut în cluburi.

Pregătirea permanentă a marilor masse pentru aceste concursuri populare trebue făcută de grupările sportive tocmai în vederea acestor concursuri, acestea servind cel mult ca un examen al pregătirii făcute și nicidecum nu pot servi să înlocuiască aceste pregătiri prin competiții izolate și accidentale.

Dacă grupările vor parveni să-și vadă în acest fel sarcinile lor, atunci nu vom mai vedea sute de mii de concurenți la acțiuni de masse — nelegitimați nicăeri și nepregătiți de nimeni — concurând în competiții, atunci când în mod cert există cluburi sportive ale vreunei organizații de masse, din care aceștia fac parte și care ar avea sarcina să se ocupe de ei.

Nu putem încheia aceste rânduri și nu putem rezuma concluziile trase, fără să arătăm, că există totuși la noi cluburi sportive, cari își înțeleg în acest fel activitatea lor și cari prin munca mai anonimă, e drept, a educării fizice a maselor, pot sta ca exemplu de activitate — atât ca număr de sportivi, cât și ca nivel de performanțe în același timp.

Este necesar, ca factorii de răspundere în conducerile cluburilor noastre să-și analizeze munca lor sub acest aspect al sportului de masse, al adevăratei educații fizice, care nu presupune în mod necesar concursul sau campionatul, dar care oferă prilej de exercițiu fizic unui mare număr de oameni și contribue astfel în mod real la ridicarea fizică a maselor și fortifică clasa noastră muncitoare în lupta ei pentru realizarea socialismului în țara noastră și să tragă de aci concluzii practice, luându-și sarcini imediate pentru schimbarea radicală a metodelor de lucru de până acum.

Fără această muncă, lozinciile noastre îndemnând la realizarea sportului de massă, rămân vorbe aruncate în vânt.

E. Horn

AZI, PRIMUL CUPLAJ DIVIZIONAR PE «STADIONUL REPUBLICEI»

Dinamo - I.T.A. și C.F.R.B. - I.C.O.

două jocuri în care bucureștenii nu au prima șansă

Divizia Națională A continuă astăzi în întreaga țară cu cele 6 jocuri ale etapei a 10-a. Firește, este greu de stabilit o diferență între ele. Fiecare — în felul lui — este la fel de interesant ca spectacol în perspectivă, și la fel de important pentru desfășurarea luptei din clasament.

Fapt pentru care considerăm jocurile etapei de astăzi, drept cele mai decisive de până acum. Socotim că este etapa care va împinge clasamentul spre aspectul lui definitiv.

Bucureștenii la impas

Fără discuție că jocurile din București prezintă totuși un plus de interes față de celelalte întâlniri și aceasta datorită numai faptului că joacă ITA — campioana națională care s'a făcut apreciată prin jocul său spectaculos și disciplinat — și I.C.O., noul leader și pretendent la titlu, care — deasemenea — s'a impus, oridecâteori a evoluat la București, printr'un joc plăcut ochiului.

Pe hârtie, jocurile par echilibrate, dar situația din cele două tabere bucureștene indică avantaj în favoarea echipelor provinciale.

Într'adevăr, iată care era situația eri la amiază.

La CFRB — echipa cea mai greu lovită de indisponibilități — pe ziua de eri s'a anunțat un nou jucător invalid: Tănăsescu, care se resimte de pe urma unei lovituri primite în cursul jocului cu Politechnica. Încât, efectivul s'a redus la 11 oameni dintre care doi portari!...

O situație foarte ingrată din care feroviarii nu pot ieși altfel decât printr'o soluție de curaj: un junior sau una riscantă: Tănăsescu. Pentrucă totul se reduce la un jucător cu care să complecteze echipa. Aceasta va fi cunoscută abia azi pe teren și ar putea fi până la urmă:

NEGRU—MIHAILESCU, DAROK—SOCEC, APOLZAN, TANASESCU — LUNGU, ZAVODA, FILOTTI, CAPOIANU, CELAN.

Dincolo, la DINAMO, altă situație creiată de efectiv, astfel că echipa definitivă va fi cunoscută abia azi pe teren.

Cum, pe lângă suspendarea lui Ozon, s'a ivit și indisponibilitatea lui Marin Apostol și nerestabilirea lui Ambru, înseamnă că întregul dispozitiv al echipei este sdruncinat. Problema se rezumă la postul de inter dreapta, pentru care dinamoviștii nu au nici rezervă măcar. Și cum în 4 atacanți nu pot juca, discuta o formulă cu Ambru inter dreapta Simionescu fundaș dreapta și Teodorescu stopper, și o a doua — ceva mai greu de realizat — cu Sârbu în atac, dar cu condiția să vină azi dela Arad unde este plecat, și să fie transferat. Deci, o astfel de formație: LAZAREANU—AMBRU (Simionescu), NOVAC— IGNAT, TEODORESCU, ȘICLOVAN—BARTA, SARBU (Ambru), PETCULESCU, MOISESCU, NACIU.

(Continuare în pag. 6, col. 1—2)

STADIONUL REPUBLICEI
Ora 13: C.F.R.B. — I.C.O., arb. d. M. Gorcea.
Ora 14,45: DINAMO—I.T.A., arb. d. Emil Kroner.

Clasamentul după jocul de eri

ICO	9	6	2	1	30:16	14
CFRT	9	6	1	2	22: 9	13
CFRC	9	6	1	2	19:13	13
„U"	9	4	2	3	16:16	10
CFRB	9	5	0	4	18:10	10
Rata	9	4	2	3	15:14	10
Dinamo	9	3	3	3	18:16	9
ITA	9	2	5	2	12:10	9
Politechnica	9	4	1	4	18:14	9
Jiul	9	2	4	3	13:14	8
Metalochimic	10	3	1	6	19:35	7
Petrolul	10	2	2	6	13:19	6
CSCA	9	1	4	4	16:28	6
Vitrometan	9	1	2	6	13:24	4

Minerii dau exemplu!

Din treisprezece centre minere s'au alergat tot atâtea ștafete la Baia Mare în cinstea „Marii Revoluții Socialiste din Octombrie"

Săptămâna Prieteniei Româno-Sovietice" a fost un fericit prilej pentru sportivii din țara noastră să-și arate recunoștința față de eroicul popor sovietic, prin variate și multiple manifestațiuni sportive. Astfel, la BAIA MARE și în bazinele minere din jurul acestei localități, massele de mineri din numeroasele centre minere pentru a aduce salutul lor Marii Revoluții Socialiste din Octombrie au organizat o serie de ștafete cu fanioane roșii, purtând inscripția: „Trăiască Marea Revoluție Socialistă din Octombrie!"

Toate ștafetele au plecat din uzine și din centre minere având ca punct terminus orașul Baia Mare.

Asemenea ștafete au plecat din următoarele uzine și centre minere: Baluți, Capnic, Baia Sprie, Ferneziu, Herja, Dealul Crucii, Valea Roșie, Phoenix, Valea Borcutului, Nistru, Petroșani și Băița.

Din comuna Tăuții de sus și din comuna Copalnic au alergat două ștafete cu sosirea tot la Baia Mare, ale Armatei. Un public imens a urmărit în localitate sosirea acestor ștafete, ca de altminteri pe întregul parcurs prin satele și comunele pe care ștafetele le-au străbătut, prin care sătenii înșirați de-a-lungul ambelor părți ale soselelor au aplaudat pe alergători.

Originalele ștafete s'au bucurat de o bună organizare și de mult succes.

ASTALOSZ TIBERIU
corespondent

IN PLIN SEZON MORT...

Un concurs de natație la Sibiu

la care au participat 60 de înotători și 400 spectatori

Săptămâna trecută, în plin sezon mort s'a organizat la Sibiu un concurs de natație, în bazin acoperit, în cadrul Săptămânei Prieteniei Româno-Sovietice. Concursul a fost organizat la bazinul Băli populare din localitate și a însemnat un succes din punctul de vedere al organizării, cât și din acela al rezultatelor tehnice obținute.

In jurul bazinului de înot, care a fost împodobit cu lozinci și tablourile celor mai mari figuri ale clasei muncitoare din Uniunea Sovietică și din țara noastră, au asistat peste 400 spectatori, ceea ce confirmă interesul mare ce-l poartă sportivii și publicul sibian pentru natație și în același timp demonstrează că acest sport e pe cale să devină în orașul nostru un adevărat sport de masse. La concurs au luat parte 60 de înotători, în majoritate membri ai celor două grupări, Avântul Tineresc, campioană districtuală și CSMS-Arsenal. Au fost 12 probe de natație. După concurs a urmat o demonstrație de sărituri executate de tinerii WITTENBERGER II și HATZACK FRIEDEMANN.

Iată mai jos rezultatele tehnice:

50 yarzi brasse copii sub 14 ani: 1. Heitz II 39,8 secunde (Av. Tin.); 2—3. Schasser Tomi 39,9 sec. (Av. Tin.); 2—3. Hertzog Cr. 39,9 sec. (Av. Tin.).

100 yarzi liber juniori: 1. Ulieu III (CSMS Arsenal) 1,06 sec.; 2. Bell Iosif (CSMS Arsenal) 1.06,9 sec.; 3. Vizereanu și Constantinescu (Av. Tin.) 1,08 sec.

50 yarzi brasse domni: 1. Ulieu II (CSMS Arsenal) 30,8 sec.; 2. Klein Ioan

(Continuare pag. 3. col. 6—7)

IN PRAGUL UNEI ERE NOUI...

AZI, PE VELODROM, CICLISMUL PĂȘEȘTE PE CALEA UNUI TEMEINIC PROGRES

REUNIUNEA INAUGURALĂ ȘI A SURPRIZELOR DA PRILEJ SPECTATORILOR SĂ CUNOASCĂ EMOȚIILE CURSELOR PE VIRAJE ȘI DINAMISMUL SPRINTURILOR „TARI" PE LINIA DREAPTA

CICLISMUL INSCRIE azi în calendarul său o filă de o însemnătate excepțională: începe o viață nouă într'o „casă" a lui, care-i lipsea de multă vreme, împiedecându-i calea spre progres.

Dacă se cade a fi subliniat că velodromul este rezultanta firească a acțiunii constructive a diriguirii sporturilor, — subliniere pe care am făcut-o în numerele trecute, — nu mai puține merite au și federalii care au depus, pe teren, o muncă intensă pentru ca ciclistul să-și vadă împlinit marele vis în chiar această stagiune.

*

AM PUBLICAT lista participanților făcând chiar și unele pronosticuri. Azi, în ziua concursurilor, nu vom mai stărui asupra șanselor și vom aborda alte laturi.

De pildă vom reda câteva aspecte dela ultima ședință de antrenament, care a avut loc Vineri după amiază.

Antrenamentul a fost unul ușor, dat fiind că până Joi antrenamentele zilnice au decurs într'un ritm susținut.

Astfel au rulat câteva tururi Ion Ocneanu, Mihăilescu, Gociman, M. Niculescu, D.de Negoescu, Martie Stefănescu, V. Naidin și o sumă de alți pedaleuri. După încălzire s'a sprintat pe 200 m., individual. Timpurile realizate nu sunt prea bune. Întâi, pentrucă băeții aflându-se în ajunul disputei, — se știe că eri după amiază au alergat probele preliminarii din campionatul de urmărire, — s'au menajat, fireș-

(Continuare în pag. 6, col. 4—5)

ASTAZI: reuniunea de inaugurare a velodromului.
REGIA: Federația română de ciclism.
INCEPUTUL: ora 9,30 precis.
PROGRAM: „Match-omnium" pentru „Cupa Municipiului București"; cursă de eliminare pentru categoriile I și II și categoriile inferioare; campionatul de urmărire pe echipe.

Dela ora 12 pe Stadionul Republicei

Finalele concursului atletic organizat de „Sportul Școlăresc" (U.A.E.R.)

Stadionul Republicei găzduește astăzi începând dela ora 12, finalele concursului atletic organizat de „Sportul Școlăresc" — UAER — București.

Se vor întâlni în aceste finale primii campioni ai „Sportului în jumătățile de zi.

Câștigătorii sunt considerați primii campioni ai „Sportului Școlăresc".

Cu acest prilej FARCA, PUICA, GEORGESCU și STOIZER, într'o tentativă de 2000 m. vor căuta să facă tinerei grupări, „Sportul Școlăresc" — UAER, debutul pe tabelul recordurilor naționale.

MORAVURILE LOR...

Boxerul Renato Tontini se reîntoarce din U. S. A., pocăit...

PUTREZICIUNEA SPORTULUI AMERICAN, lipsa de scrupule a organizatorilor galelor de box din America, am desvăluit-o de nenumărate ori.

Astăzi, vom reda cititorilor noștri, declarațiile edificatoare ale boxeurului semi-greu italian, Renato Tontini, făcute ziarului „Corriere dello Sport":

— Mult mai nenorocit, decât s'ar putea crede, a fost turneul meu în America. Atras de himera dolarului, am plecat în Statele Unite la începutul lunii Aprilie din acest an, ca să mă întorc acum, la 26 Septembrie, complet deziluzionat și desgustat de tot ce am văzut. Aceste șase luni, pe care le-am petrecut în așa zisa „Mecca boxului", au fost suficiente pentru a-mi da seama că „America nu este a tuturor, nu este pentru toți".

„Rezultatele mele n'au prea mare importanță, dar dacă vă interesează vă pot spune: am câștigat trei matchuri și am pierdut unul în fața lui Bernie Reynolds, o mare speranță a boxului american. Cu toate că am fost mulțumit de rezultatele mele, felul de organizare și felul de tratare a boxeurilor din America m'au convins de adevărata față a sportului din această țară.

„Vedeți, Statele Unite este o țară mare, dar nu este pentru toți. În ceeace mă privește eu găsesc, acum, că este mult mai bine în țara ta. În ceeace privește boxul, situația o pot concretiza în câteva cuvinte: un comerț de carne vie și, dacă nu ești atent, după ce ai fost speculat de nenumărate ori, nu-ți rămân bani nici pentru a cumpăra un cornet de semințe... Când mi-am dat seama de adevărata situație, când, în fine, m'am convins că boxez pentru a face să câștige acei nedemni ce trăesc în jurul ringurilor americane, am preferat să-mi iau ce-mi rămăsese și să mă întorc acasă".

„Nu-mi regret reîntoarcerea deloc. Aceste șase luni pe care le-am petrecut acolo, au fost suficiente să mă convingă că e mai bine sărac în casa ta, decât bogat în casa altora, și asta atunci când se poate vorbi de bogăție"...

Iată dar putreziciunea moralei sportive în țările imperialiste, în cari sportul a încetat să mai aibe orice legătură cu educația fizică, devenind obiectul celei mai crunte exploatări ale afaceriștilor de tot soiul, în lumina unei declarații autentice, reproduse de un ziar italian cu simpatii proamericane, cunoscute.